

Прѣмѣждо стори Елена, кога то въздигна и тури кръсть тѣ на царскѣ тѣ си главѣ, что-то кръсть тѣ Господень да бѣде покланяемъ и отъ царіе тѣ.

А дѣто говорятъ Протестанти тѣ въ брошюрѣ тѣ си „Кръстный тѣ знакъ и кръсть тѣ“ „четемъ въ црковнѣ тѣ Исторіѣ, (ами въ гражданскѣ тѣ не четете ли?) че Елена, Майка на Константина Великаго, отиде на годинѣ 326 въ Іерусалимъ; и подиръ много трудъ намери три кръста покрыты подъ боклукъ тѣ изхвърленъ отъ градъ тѣ и че единъ отъ тыя бѣше кръсть тѣ Христовъ. Ако глѣдаме напрѣдъ, триста години не сѣ малку време. Сега ако кръсть тѣ Христовъ бѣше достопочитаемо нѣщо, защо Апостоли тѣ и прѣви тѣ христіани оставихъ истинскій тѣ кръсть Христовъ за триста години да гніе подъ боклукъ тѣ Іерусалимскій“?

Отворѣте си сега уши тѣ за да чуете отговоръ:

Защо то можяхъ Іудеи тѣ; врагове тѣ на Кръсть тѣ Христовъ, или въ огнь да изгорятъ Кръсть тѣ Господень, или въвъ море то да го потомятъ; или съсъ другъ способъ да истребятъ вещество то на кръсть тѣ Господень, и память тѣ за него отъ живуцы тѣ на землѣ тѣ: нѣ по дивно смотреніе Божіе останъ невредимъ и като нѣкое най скѣпо съкровище въ землѣ тѣ закопанъ, до кога то быде угодно Богу.

Царица Елена не сама отъ себе, нѣ по